

- zastavica polprenosa (H): bo dvignjena, če se bo zaradi operacije spremenil peti bit (tj. bit 4) števila;
 - zastavica odštevanja(N): bo spuščena (= 0) po ukazih INC in dvignjena (= 1) po ukazih DEC;
 - zastavica prenosa (C): nanjo povečevanje in zmanjševanje ne vpliva. Sicer pa se dvigne, kadar pride do prenosa iz najvišjega bita registra.
- Ukazi povečevanja in zmanjševanja 16-bitnih števil ne vplivajo na zastavice.

UPORABA: Poskusite sami napisati program, s katerim boste v par BC naložili število med 0 in 65535 (tj. neko 16-bitno število) in nato uporabite ukaza za povečevanje in zmanjševanje!

Primerjajte zdaj vaš program z našim:

```
01 XX XX LD BC, XX XX ;ne pozabite na pravo zaporedje !
03           INC BC
C9           RET
```

Za zmanjševanje nadomestite drugo vrstico z "OB

DEC BC".

ADD r	prištej k A katerikoli 8-bitni register
ADD n	prištej k A 8-bitno število
ADD (HL)	prištej k A vsebino pomnilniške celice na naslovu HL
ADD (IX + dis)	prištej k A vsebino pomnilniške celice na naslovu IX + dis
ADD (IY + dis)	prištej k A vsebino pomnilniške celice na naslovu IY + dis.

To pomeni že pravo bogastvo možnosti. Stevilu v registru A lahko prištejemo katerokoli 8-bitno število, katerikoli 8-bitni register (razen F) in vsebino katerokoli pomnilniške celice (seveda moramo v zadnjem primeru prej določiti naslov). Vrednost v operandu (tj. v r, v (HL) itn.) se ob operaciji ne spremeni. Najbrž pogrešate ukaz

ADD (nn).

Takšnega ukaza ni, zato ga moramo sestaviti

LD HL, nn
ADD (HL).

Ker lahko na ta način naslov sprememnjamo med izvajanjem programa, je to po svoje še ugodnejše. Register HL je tu spet prednost. S paroma BC in DE naslova ne moremo določiti.